

JURYRAPPORT VSCD MIMEPRIJS 2016

Als je maar hard genoeg rent, weet niemand meer waar je bent
Theater Artemis

Jetse Batelaan werkt aan een indrukwekkend eigentijds oeuvre waarin grenzen tussen volwassenentheater en jeugdtheater vervagen en waar het theater als medium deel van de inhoud van de voorstelling is. In *Als je maar hard genoeg rent*, weet niemand waar je bent rent de voorstelling letterlijk en figuurlijk dwars door het theater als 'heiligdom' heen, een plaats waar je stil en aandachtig moet zijn. Het gevolg is dat publiek, jong en oud, op het puntje van hun stoel zit. Het levensverhaal van 'Stippelientje', uitgebeeld door houten blokken, moet concurreren met honderden pingpongballetjes, sprookjespersonages die klagend door de zaal en langs het podium rennen, meisjes die een spreekbeurt houden over hun sport, een boze zaalwacht en mysterieuze figuren (doden?) die decorstukken op en af schuiven.

Met poëtische beelden schetst Batelaan een razendsnel bewegende wereld waarin tradities stilstaan en mensen half huilend door hun bestaan draven, op de vlucht voor het einde van hun verhaal, of op zoek naar het begin ervan. Als Stippelientje uiteindelijk sterft valt het hoge houten blok dat haar 'speelde' met een ijzingwekkende klap voorover.

Jetse Batelaan heeft hiermee een voorstelling neergezet die achter de schermen van leven en de dood kijkt, die het onbenoembare abstracte van leven en sterven voor een gefascineerd publiek van alle leeftijden concreet maakt. Prachtig is het hele idee van het vertellen van verhalen door de tijden heen, de tijd die verstrijkt en ook stilstaat, zoals dat alleen in het theater kan.

De Mimejury kent met veel genoegen de VSCD-Mimeprijs toe aan *Als je maar hard genoeg rent*, weet niemand meer waar je bent van Theater Artemis.